

Bognár Péter

ALVÓ NŐ VONATON (TI AZÉRT ÍGY IMÁDKOZZATOK)

Akarom, és mert akarom, menni
Fog, mustármag, mustármag és
Paradicsom, ez a cél, egyébként
Miért pont paradicsom, miért pont
Hal, jó lenne tudni, urunk Jézus
Krisztus, a Paradicsomos Hal, a
Tested korianderrel megtöre,
Megtöretik, esszük és vesszük, így
Is lehetne mondani, könyörögj
Értünk és segíts minket, amikor
Élünk, most, most és halálunk óráján,
Amíg alszunk, lecsukódik...

Így lesz, csak így nem illik, mások is
Vannak satöbbi, ez a rend, tátott
Szájjal. A fáradtság az, hogy
Kimerülünk, miből merülünk ki,
Az élet a vizekben kezdődött,
És kint más van, az életen kívül,
És az a fáradtság. A félelem
Például mindig, a kiszolgálta,
A kiszolgáltatottság is mindig,
Ásítunk: fényes és erőszakos
Forgatás előtt.

Az ajkaink elnyílnak,
A lábaink szétesnek,
Nyitva van az, aki vol,
Aki voltunk, a torkunk
Szabad, ki-be jár a tor,
A torkunkból az álom,
Vagyunk, de nem vagyunk.

Fényes és erőszakos forgatás
Előtt, a testünk korianderrel
Megtöretik, vegyétek és
Egyétek, veszik és eszik. Mi van
Ebben, ami annyira. Századszor,
Századszorra is ugyanaz, az ar,

Az arcok ugyanolyanok, a tes,
A testek is ugyanazok, minden
Ugyanaz, mégis.

Az emberi arc által kifejezett
Érzések által kifejezett tartalmak,
És ezek a másik emberi arc által
Történő reprodukálása
Által létrehozott? Az így átvitt
Agyi ingerületek a testre
Gyakorolt hatásának következményei,
Illetve ezek kivetülései és
Visszahatásai átélhetővé teszik a?
És a másik ember magánya ezáltal?

A Paradicsomos Hal, elhagyván
Az ő apukáját és az ő any,
És elhagyván az ő barátait is,
Akkik az ő tanítványai
Valának ugyanakkor, kiméne
A pusztába, a Kaliforniai
Álmodozókban a hal, hogy egye,
Egyedül legyen az ő magányával,
És egyedül lévén az ő magányával,
Mégkísértetik ő az ő magánya által.

ANGYALKAR Áldassék a szeráfok királya,
Hogy felejtésének emlékezetét kitarja,
Mintegy jégvizében amelynek a Megváltó Hal
Félelmünk felszíne alá juthat le jóval!

Mégkísértetik ő az ő magánya
Által, mégkísértetik, lemerül
És lemerülvén egyedül van ember
A negatív pusztaságban,
Fúróval a jeget miután átfúrták őneki,
Hogy könnyűbú, búvárruhában
Legyen ő és lakozzon.

ANGYALKAR Ó, fúró és kalapács!

Millió éves, változatlan
Állatok, lét formájú funkciók,
Áttetsző anyagok, cserék, jégcsillár
Baktériumpalotából például,
Gömbök és puha halad,
Haladványok okfejtései,

Megfagysz, szépség vagy te is,
Érintések, a lefelé nyitott
Világban, mert soha nem lesz senkid.
És megkísértetvén így az ő ál,
Ő által ő magánya, magányát
Ő legyőzvé az ő legyőzte.

ANGYALKAR Áldassék a szeráfok királya,
Hogy felejtésének emlékezetét kitarta,
Mintegy jégvizében amelynek a Megváltó Hal
Félelmünk felszíne alá juthatott le jóval!

Csakhogy mi jogi személyek vagyunk,
Éneklő a szennyvízmérnökök
Kara uniszónó, alanyiségünk
Jellemzően áfa-, illetve járulékkerhelt
Kicsi és közepes egyéni, mi
Tehát, szégyen, nem fogunk tudni most
Lemerülni, lenni és lakozni
Most nem fogunk tudni mi tehát,
Tevékenységünk mert akkor,
Magánszemélyként, megváltozott
Alanyiségünkben elpusztulna.

Akkor mit akartok, kérdezi a
Paradicsomos Hal. Hogy megbüntess
Minket, kiáltják a cégvezetők.
De én a Paradicsomos Hal vagyok,
A testem korianderrel satöbbi,
Vegyétek és egyétek,
Negyed kiló túróval eldolgolni.
A Te vessző és botod!

Még ha a halál árnyékának
Völgyében járok is, nem félek magmtl,
Mert a te verésed megérint
És megaláz engem. Még ha a
Nyaralás tengerének homokján
Fekszem is, a kilátás, a kilátás-
Talanság ölének megsimítv
Kagylóhúsát ujjammal, sem félek
Magamtól, mert a te vessződ és
A te botod megsemmisít engem.

És én? Ölem kagylóhúsát megsimítom
Ujjammal, egyétek és vegyétek,
Ez az én. Ez az én bőröm, amely

Ezeréves szivaccsal tiérettetek
Megdörzsöltetik, amely tiérettetek,
Ez az én lábujjam, ismeretlen vulkánok
Habkövével, és amely lemosat,
Satik, és amely megszáráztatik,
És bíztenítetik hónaljilag amely,
És illatosítottatik tiérettetek, állatok,
Állatok vágyainak és félelmeinek,
Plusz bergamott, anyagszerű
Emlékeivel, csak szőr ne legyen.

És mondá az Úr: a menekültek
Tábora. Vedd ezt a borotvát és
Borotváld le a szögesdrótsövényt
Környül, és én hatalmat adok
Neked őrajtuk, és gyakoroljad
A te hatalmatodat őrajtuk.
Tűsarkú nők, szüzek frottírtörülközőben,
Gyereklányok, macskagömbálom
És tokás asszonyszalon,
Szalonna-hallgatás, férfiak év,
Éveivel, ereje. Parancsolj.
Én vagyok az Úr, a Seregek Ur.

És mondá az Úr ugyanakkor ezt
Is, mert ezt is mondá ugyanakkor
Az Úr: a horda megérkezvén itt
Van. Hordalék. Vedd ezt a borotvát
És borotváld le a szögesdrótsöv,
Sövényt környül, és én hatalmat a,
És gyakoroljad a te hatalma.
Gyémánt cégvezető gondolatú
Férfiizmok, kamaszkampók izzadt
Önkeze, palacsinta, Westminster
Mintás álom fiúkórusból, pap,
Papperpapagájok háttértotyogásával
Rudakon, és nők erejét, vágyainak, évei.
Parancsoljál. Akarva akarat. Akaratlanul.

Aranyláz. Az arany feltárása
Az aranyláz kifulladásával
Sem szűnt meg. A folyók az arany
Egy részét szemcsék, ahol ezeket
Lelassuló folyásuk miatt azok.
Kotrásos módszerrel való
Aranykutatás, robbantással és
Ásással való, ez pedig rakódott

A homokzátanyokra így aztán.
A kőzetet a felszínre hozták,
Összetörték, és a fent leírt foly.
Folyóvízes módszerekkel.

Talicskanyüsztés, sár és
Törmelékvágy. Tizenkétmillió
Puncia. Angolnémetfrancia
Olaszlatinógörög nemzetköz
Tközikapcsolatok pszichológiai
Giája az alkalmazott agyseb
Elm matematikájának gyakor.

A Paradicsomos Hal dékászter,
Szerű arccal előrelép, vakuk
Villognak, élő, élő, élő, és
Én elindulok Ófeléje. És
Ő most elindul Ófeléje, és
Jár, képzeletbeli vonalon. Gyöny.
Gyönyörű pillanatnak vagyunk
Tanúi. Gyönyörű pillanat, mert
Ő most elkezd írni a porba
Óneki (titok), majd gratulál és
Átadja a platinaszegélyű
Gyémántdiplomát. Szent, szent, szent a Ser.
A Seregeknek Ura, énekl, az angyalkar.

Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben,
Kísértessék meg a te neved,
Hogy eljövén a te országod
A te országod felfogjon minket,
Felfogjon és képes legyen ránk,
És, továbbá, méltó, úgyszintén.
És vigyél minket is a kísértésbe,
De szabadíts meg a gonosztól ugyanakkor,
Hogy mi is fel tudjuk fogni magunkat,
És mi is képesek legyünk a te országodra,
És, továbbá, méltók rá, úgyszintén.
És könyörülj mirajtunk,
És próbáld megbocsátani a vétkeinket,
Miképpen mi is könyörülünk terajtd,
És próbáljuk megbocsátani a te tökéletességedet,
Ami ugyanúgy nem könnyű,
Lévén tudásunk korlátozott.